

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

DIONYSII
PETAVII
AURELIANENSIS

E SOCIETATE JESU

D E

DOCTRINA
TEMPORUM.

ACCESSERUNT NOTÆ ET EMENDATIONES QUAMPLURIMÆ,
QUAS CODICI PROPRIA MANU AUCTOR ADSCRIPSIT,

Et JOANNIS HARDUINI S. J. P. *Præfatio ac Dissertatio*
de LXX. Hebdomadibus,

JUXTA EDITIONEM ANTUERPIENSEM ANNO MDCCIII.

TOMUS PRIMUS.

VEGETIIS, MDGCLVII.

Excudebat BARTHOLOMÆUS BARONCHELLI,
Sumptibus Societatis.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

DIOMY 211

OF THE

JOURNAL

OF THE

OF THE

DOCTRINA

TEMPORUM

ACCESSIONS

OF THE

OF THE

OF THE

TOMUS PRIMUS

REVERENDO ADMODUM AC NOBILISSIMO VIRO

D. HIERONYMO
DE LANGUEMANTEL
CANONICO AUGUSTANO.

JOANNES ARDUINUS S. J. P.

S. P. D.

Ureum opus de *Doctrina Temporum*, Viri celeberrimi P. DIONYSII PETAVII e Societate nostra, prius didicimus novis iterum typis recudi, quam ad te, Vir Nobilissime, ejus rei fama pervenit; ut ex illius nota dici intelligimus, quam proximis adposuisti litteris. Et gavisi sumus profecto vehementer, cum id consilii suscepisse D. GEORGIUM GALLETUM, accepimus: & nostram quoque in ea editione promovenda ac locupletanda operam, quam flagitabant, quamvis tenuem, libentissime quidem contulimus. Emendationes multas nimirum, & additamenta plurima, quæ se habere dicerent illi descripta ab homine erudito, ex aliquo exemplari quod esset ab ipso Patre PETAVIO recognitum, emendatum, auctum; cum illo diligentissime contulimus, quod in Bibliotheca nostra Parisiensi asservatur, ejusdem doctissimi Scriptoris manu plurimis sane istiusmodi additamentis & emendationibus locupletatum; neque discrepare vel una litterula illas ab istis animadvertimus, & testati sumus. An enim vero æquum fuit, cum homines etiam exteri promovende celebritati tanti Viri, nulli propterea parcentes sumptui, summopere adlaborarent, nos ad eam rem non illud quantulumcumque est laboris conferre; cum de eo homine præsertim agatur, qui clarissimum Societatis nostræ, & Collegii hujus ipsius, in quo degimus, lumen fuit olim? Itaque quamvis fuerit istud quondam opus summo omnium eruditorum plausu exceptum; nunc cum multo sit idem emendatius proditurum, longe certe acceptius orbi litterato fore sensimus, & gavisi ea re vehementer sumus. Nam si cui pretium operi diligentia facit & cura scriptoris; in Chronologicis certe rebus præsertim; in quibus & numerus annorum vel mensium ac dierum, qui præpostere positus fuerit, si probe restituitur, lucem orationi magnam affert; & ex novis Animadversionibus Auctoris eruditi temporum ratio, qualem instituit, egregie confirmatur. Meminimus certe ab eruditis hominibus prolatum istud de hoc Opere Petaviano iudicium; Cum multa eruditissime ac perpolitio orationis genere de quolibet fere argumento Petavius scripserit, ceteris quidem operibus ejus ex tanto nomine famam & dignationem accessisse; at Opus istud de *Doctrina Temporum* prius ipsi Auctoris sui PETAVII nomini famam confecisse.

Quod igitur de libri illius editione, quæ nova paratur Amstelodami, nobis & nostræ Societati gratularis, Vir Erudite, gratiam habemus. Quod vero in eodem opere aliter ipsum dicis de lxx. hebdomadibus Danielis statuere, quam nos ante annos quinque in Chronologia Veteris Testamenti statuimus, nec tibi tamen ipsum satisfacere; quis istud porro miretur; cum ante

ante ipsum triginta & eo amplius, diversæ interpretationes istius vaticinii prodierint; partim a Catholicis scriptoribus, partim ab aliis excogitatæ; quarum adhuc nulla erudito alicui viro fecerit satis? Neque vero ex eorum numero summus ille Vir fuit, qui quod de re aliqua statuunt, velut ex tripode pronunciant, jubentque satis pro imperio ceteros in suam concedere sententiam. Nam cum illud ille tractet argumentum libro duodecimo Operis hujus, quinque capitibus; priore quidem nonnulla præmittit dissolvendæ quæstioni necessaria; altero deinde varias expedit super ea sententias: mox Scaligerianam egregie confutat capite tertio: quarto sententiam ipse suam profert, quam modestissime probabilem solum appellat. Vidit enim, ut recte admones, optimi judicii & ingenii Vir, in ea quam iniit calculi ratione non ita esse certa omnia, quæ veluti principia ejusdem poneret, ut minime dubiæ demonstrationis nomine donari eam oporteret.

Rogas autem, utrum adversum nostram interpretationem stilum quispiam exseruerit? Nam vehementer eandem tibi scribis arridere, ex amicitia benevolentiaque erga nos, ut arbitror; multoque magis adhuc placituram adjicis, si plurimi hanc alii similiter approbarent. Unus omnino, quod mirere, inventus est, qui aucupari famam se posse credidit obrectatione nostræ interpretationis; atque eam ob rem videri voluit hanc impugnare. Fecit illud autem more suo antiquo tam infeliciter, ut nemo, opinor ex eruditis hominibus, qui sunt in hac populosissima civitate plurimi, hanc illius lucubrationem adhuc exstare noverit; tametsi ante annos tres lucem aspexit. Ea causa fuit, quamobrem confutationem istius opellæ confectam a nobis eo tempore, sub alieno nomine, velut imperfectum opus, cui nec extrema manus accesserit, absconderimus, suppresserimusque, ne emanaret: quoniam scripsisse quemquam hominem adversum nos de eo argumento, ne tenuis quidem aura rumoris ad nos perferret. Ut autem perspicias, VIR NOBILISSIME, quanti faciamus quod a te amamur, prolixior licet futura sit ex eo hæc epistola, & instar julti habitura voluminis: quamvis & ex gravi fasciculo vecturæ pretium tibi solvendum sit ingens: accipe quod hic exseribimus exemplar illius imperfecti ac deproperati operis; quod ubi satis erit otii abs re tua tibi pervolvās, & in scriniis deinde tuis inter manuscripta recondas. Intelliges pro tua sagacitate, VIR ERUDITE, nihil hic a nobis fere novi proferri: latius dumtaxat explicari ea, quæ sunt in eo quod laudas opere nostro Chronologico pressius disputata.

